

като носи малкото си въ предните си крака или го мѣта на гърба си.

Други перконоги животни сж: морската котка, морският лъвъ и морският слонъ.

Морският слонъ е най-голѣмото перконого животно. Името му подхожда, понеже муцунката му е удължена като хоботче и е увиснала надъ долната устна. На дължина е колкото моржа, а на тежина често го надминава.

Морският слонъ обича да пжтешествува. Има го и въ водитѣ на южния ледовити океанъ, кждето презъ м. септемврий и октомвтий се отправя къмъ Патагония, а презъ декември се връща обратно на югъ къмъ полюса. Морският слонъ живѣе на семейства отъ по 2—3 до 5 члена. Китоловцитѣ много пжти го преследватъ предимно заради масъта, но не и за месото, което е черно и недоброкачествено.

* * *

Тюленитѣ, моржоветѣ, морският слонъ и изобщо перконогитѣ иматъ голѣмо значение за човѣка, особено въ полярните страни. Безъ тюлена е невъзможенъ живота на хората отъ крайния северъ. Тюленътъ, заедно съ кучето и северния елень, даватъ всичко каквото е необходимо за сжществуването на човѣка въ леденитѣ страни.

Кожата на тюленитѣ е ценна поради нейната вълнеста и гжста козина, особено тази на голѣмитѣ тюлени. Тежината на кожа съ сланина отъ малко тюленче достига 10—15 кгр., а на възрастниятъ тюлень, заедно съ сланината тежи до 50—60 кгр., а понѣкога и до 80—90 кгр. Цѣлото тѣло на единъ срѣдно голѣмъ тюлень достига 150—200 кгр. Месото, топлата кръвь, червата, масъта, кокалитѣ, кожата и козината—всичко е въ употрѣба, за ненаситния въ глада си ескимось, който много пжти яде и недосмлѣнитѣ вжтрешности на стомаха, кждето се намиратъ и разни мор-